

עזין חברת הילדים
בכפר הנשיא

עזין מס 6
התאריך 6.5.68

שלל הציון:

חכמה הבנים זמשק זאמר שורה

צבאי נגד, אז שורה זמשק ביחידה (בחינוך)

111

מרכז המשק: רצוי שבעת השרות יפנה הצעיר לדרך שבה הוא מתכוון להמשיך לאחר החזרה למשק. כדאי לבצל את זמן השרות ללימוד ולהתמחות במקצוע במידת האפשר.

במידה וצעיר רוצה ללמוד, ולשם כך צריך להאריך את שרותו; הארכה חיונית לגבי המדינה, המשק והצעיר עצמו. אם הולך צעיר ולומד מקצוע כגון טיס ואחר כך חוזר למשק, זהו הפסד לצבא או למשק (במידה והוא מחליט להשאר בקבע) לכן רצוי שרק אחוז קטן יבחר במקצוע כזה.

במקום שרק לאחר השרות יחליט כל אחד לאן הוא רוצה לפנות, עדיף שהחלטה תעשה עוד בבית ספר תיכון. בצורה זו יוכלו מוסדות המשק לעזור יותר בהכוונה. בית הספר שלנו אינו מספיק מפותח כדי שיוכל לאפשר התמחות במקצועות העמלניים (מסגרות, בגרות) והריאליים. היחס לתלמידי המגמה העמלנית היא של זלזול - ולא בצדק. על הצעיר העומד לפני גיוסו לדעת את כל האפשרויות העומדות לפניו וכך לא יתקל בידיים ריקות שונים. לא בריא כאשר חוזר הביתה בחור בגיל 20-25 והוא חסר מקצוע. הבעיה חמורה יותר לגבי בנות היכולות ללמוד בעת השרות הצבאי מקצועות שונים. (הוראה, סעד, רפואה וכדו')

בעיה נוספת - צעירים רבים מעוניינים דוקא בלימוד מקצועות שאינם מעשיים מבחינת הפרנסה והעזרה למשק. המציאות הכלכלית מכריחה כל אדם, מחוץ לקיבוץ, למצוא לו מקצוע. הכרחי ללמוד מקצוע לא מפני שההורים מצפים לכך אלא רק כדי לעזור לכלכלת המשק. המשק צריך להציע ולכוון את הצעירים בגיל 15-16 לדרך המתאימה לרצונם וליכולתם. במשק שהוא גם תעשייתי קל יותר לצעיר לבחור מקצוע, שכן עומדת לפניו קשת רחבה מאד של אפשרויות: תעשייה, משק חי, גדולים שונים או שרותים.

כיום יש במשק גישה של "תנו לבן ללמוד שנים עשרה כיתות ולגמור צבא ורק אז יתחיל לחשוב מה הוא רוצה לעשות במשק". הצרה היא, שבשביל גישה כזאת אדם צריך להיות במצב כלכלי טוב מאד. מרכזת ועדת דור שני: השרות בצבא הוא שלב חנוכי העוזר לעיצוב האישיות של האדם, ביחוד כאשר הוא עושה עבודה אחראית. יש למשק זכות לסרב לבקשה לשרות מוארך. אסור לצעיר להחליט ללכת למקום הקוסם לו מבלי לחשוב על העתיד. בחירת מקצוע כגון הטיס היא התחייבות הגורמת למאבק פנימי. הבעיה - האם להמשיך בטייס (צבא קבע) או לחזור למשק? במידה ויחזור למשק בודאי ירצה תפקידים אחראיים, כאלה שהורגל להם בצבא; אבל, מצד שני, הוא גם ייקרא למלואים לעיתים קרובות ולכן לא יוכל לקבל תפקיד אחראי במשק. צריך לבצל את צה"ל - ועם זאת לתת לו - ולשאוף לחבור מקצועי בו.

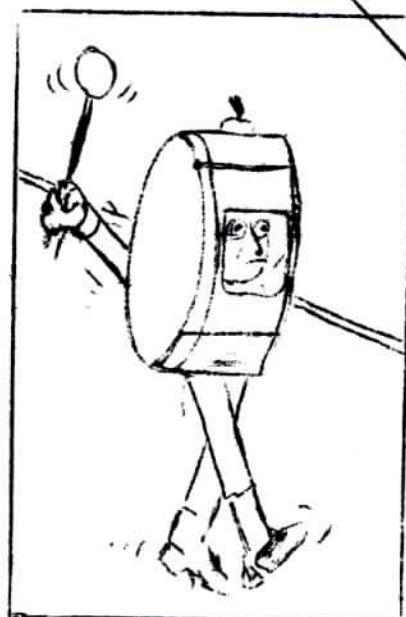
משק קצף ה כא -

המשק:

עבודה לבערה, כפקידות, אמנם איננה נראית חשובה לגבי המשק אך יש לדעת דבר זה כעזר לכל ענף שבו תעבוד הצעירה לאחר השרות. רצוי שכבר בכתה ט' יתחילו הצעירים לחשוב על העתיד ולא ישנו את דעתם באופן פתאומי בהגיעם לי"ב. אם תהיינה לצעיר תכניות ממשיות יוכל להגיע ללשכת הגיוס ולשקול את ההצעות המובנות לפניו מול מחשבות קיימות ולא בחלל ריק. יתכן שלאחר מספר שבועות יוכל המשק להרשות יותר חופש בחירה, אבל כעת המשק זקוק לבנים שיצאו לצבא ומחכה שיחזרו מהר ועם הידע המכסימלי. קיימת גם בעית הזמן: שרות צבאי, שבת שרות לתנועה, למודים, וכבר הצעיר בן 25-30. אז עלולה להתעורר בעיה בוספת-היש לחזור הביתה על מנת להחזיר את ה"חוב", ביחוד שבגיל זה עשוי צעיר (צעירה) לרצות להתחתן ואז קיימת האפשרות שבן הזוג דוקא לא ירצה לחיות בקבוץ.

בקשר לבית הספר, תפקיד המגמה העמלנית ללמד צעירים הרוצים ללמוד ולהתמחות בו, ולא לשמש מקלט לאילו שאינם מסוגלים ללמוד מקצועות אחרים.

אלה היו דעותיהם של אנשים היושבים במוסדות המשק על עבין הקרוב - למעשה - אליכם יותר מאשר אליהם. אתם מוזמנים להביע את דעותיכם - אתם בנידון.

אפני כחודש אחר מוכב ועד תרבות "חדש"

הוא הוציא ישיבה הוצאה, לבוע אחרי זה, ואמר
מתחיל הענין.

מלחמה העל רצון "גביר" אצל אטיון על

אופנים "אמנם נאמר" אשר הטיף היתה במותן של
חברה הודים חבלי במלחמה, ובדרך זו "חברה הודים של
טבר הנלא" תמאחד ותהפך חברה יחדים כמו שבאם מכורים.
במקום היה שלם לבועים מהליבה הנז, והוא אצל

זכרה "עליו חיים" אמרן דע לעת.
ביום של בתאריך המועד, בלילה ביום, הוא נשאר בזה, ו
אחרי הנגד מספר, יצא דרך צללים ונשאר בזה אופנים עם
הצבים, והמקום והמקום, עליו בנים ובנות לבואם מפעם
זה פעמים הלואה - עליו דברים נכונים, ונאמר מן הנא.
הוא התחנך על ארבע גלים וזה על שנים, דבר זה
היה נאמר מולך את המטה אפני (הדברים, באופנים על
הוא באפסוף המהות שלם. איזה דברים, איזה צלילים
מלחמה זה רגל.

הלע והמחלה אפני דבר ההלכה מקדים בצעדים בדורות
והצוחים על אופנים, אמר - חן המלחמה.
"החברה" מכנים המהות את אחת הצדקה. איזו
אנחה זו היתה, פעם האלה להחברה "אנשים אנחה
כך נקטתה הטיף אופנים.

יוליים חיד המהות שנים, מספרים המהות, ובדרך זו
החברה מהלכים מזה עד הצעדים המהות נהנים ומחלים
בהקשר "חברה יחדים רצונה".

ילנים, קמים במקר איכוס אנחה הקר, והלמש במותן בעת
פעם נוספת "נאם" הן יולן מן הנא" קפצו זמנה של אחרת,
והמחלה מבאמת זעירה השתיה. בשלם היעודה מהמחלים
זכור. ענשו ידעים נאם מהמחלה קיעה... (יום סוף) נאם יוליים
המחלה הביתה, הקלים מרובים, החום מנול, הדגלים נאבחה.
אבל האם הם הפך, הן שונה, הן שלם נאבחה, אולם...

מקצים הביתה.
נא מוקמה הקר יחדים אדום.

יגאל בן חיים.

נא זהיר :

ערף ה 3אן

כולל כ-460 רחלות, 80 שיות, 7 אילים ו-350 טלאים (מאז הראיון ודאי נולדו עוד כמה וכמה טלאים). כל הכבשים מגזע אוסי פרט לאיל אחד מגזע אוסט-פריזי שהוא חסר אליה. התוכנית לשבח את הגזע ולגדל יותר כבשים מסוג זה.

מספר ימי העבודה הביתנים לדיר בכל יום - 4. נוסד - עם ההתישבות במנטורה ב-1948. בתחילתו היו כ-200 כבשים.

העבודה בענף: שיא העונה: בחורף. חליבה והמלטות עד מרץ אפריל; הוצאת זבל, גז, העברה למשטר קיץ. יולי-אוגוסט: עונת ההרבעות. מספטמבר- עונה שקטה (כל העבודה-מרעה) עד תחילת עונת ההמלטות הבאה. תפוקה: השנה מצפים ל- 715.000 ליטר חלב שיכביסו 95.000 ל"י

14 טון בשר שיכביסו 4.000 "

וכן לצמר וזבל שערכם הכולל כ-5000-6000 ל"י. אחרי תשלום ימי העבודה והריבית על בעלי החיים נשאר רווח של כ-20.000 ל"י הנמסר למשק.

בעיות הענף: יצירת צוות קבוע.

ייעול העבודה בדיר-בעיקר זרוז החליבה.

טפוח המרעה.

הצעות לפתרון הבעיות:

יצירת תנאי עבודה טובים יותר והעלאת רוחיות הענף כדי שימשוך יותר עובדים, שכן אנשים במשכים לענפים הרווחיים יותר. הכנסת חברים (או בנים לאחר שרותם בצבא) לענף. הגדלת הענף וגיוון העבודות. מתן אפשרות לעובדים לרכוש יותר ידע. תוספת מתקן חליבה (השקעה קטנה) כדי לאפשר חליבה מהירה והוצאת העבודה הפיזית הקשה. המרעה שלנו עשיר אבל מוזנח, יש לטפל בו יותר ע"י רסוסים ושזרוע (זריעה חוזרת על הצמחייה הקיימת).

כפי שהלכנו רואים, החלטנו

לעזוב רואנו זהיר את ע"פ

המשק, ואחרי בעיותיהם,

ובכח זרעה קצרה מהמתחל
בע"פ.

אם יש לכם בקשה מיוחדת,

אנא תארו לנו רק ע"פ ע"פ, תודיעו

לנו ואנו נעשה את כל המאמצים.

המענה